

**[Ebba Strange.]**

politivedtægten, til trods for at man for 14 dage siden herinde vedtog en dagsorden om øget politimæssig indsats over for blokader.

Hvad er det egentlig, der sker omkring os, og hvad er det egentlig for en rolle, hr. Ninn-Hansen lægger op til, at folketinget skal spille, og hvad er det for en rolle, socialdemokratiet spiller med på?

Jeg har i alle de indlæg, der har været indtil nu, savnet en analyse af den situation, der faktisk er omkring os. Hvorfor aktionerer de studerende? Er det sådan, som man herinde er bange for, at revolutionen er ved at bryde ud, bare fordi nogle studerende i en periode besætter nogle lokaler på universiteterne? Lad mig så prøve at give den analyse, når ingen andre har gjort det.

Sagen er den, at de uddannelsessøgende i Danmark igennem de senere år, fra 1974 og frem til i dag, for hver dag, der er gået, med rette føler deres situation mere og mere truet. Herinde i folketinget har man forringet deres økonomiske vilkår, så mange af dem står med en studiegæld på over 100.000 kr., den dag de er færdige med at uddanne sig. Man har i øjeblikket en kollegielov til behandling, der forringer deres boligforhold og fordyrer deres boliger. Dernæst bliver de ramt af den aktuelle arbejdsløshedssituation, der gør det umuligt for dem at finde et arbejde, som de kan tjene lidt penge på ved siden af deres studier. Derefter kan de se frem til arbejdsløshed den dag, de er færdiguddannede.

Endelig indfører man – stadig væk fra statsmagtens side, herindefra fra regering og folketing – totaldimensionering, registrering, H-planer, og nu sidst har man truet med at ville forringe styrelsesloven, således at de studerende får endnu mindre indflydelse, end de har i dag, på deres egne studievilkår.

Endelig må især de studerende, der har været de mest aktive i denne situation, nemlig de studerende, der uddanner sig inden for samfundsvidenskaberne, psykologi, sociologi, samfundsfag osv., opleve sig ramt af den hetz, som med fremskridtspartiets fremmarch og med hele højrebølgens frembrusen har rejst sig mod mennesker med ganske bestemte uddannelser.

Så sent som i begyndelsen af 1970'erne gav hele det danske samfund de unge mennesker indtryk af, at vi havde brug for mennesker med en menneskelig, humanistisk, samfunds-

mæssig uddannelse, fordi man ikke bare ønskede en teknisk, men også en social planlægning af samfundet. I dag må de altså opleve sig som en gruppe, der bliver hetzet imod, og som ikke ved, hvad de skal stille op med deres egen fremtid.

I denne situation kommer Roskilde universitetscenter til at spille en særlig rolle, og derfor er det ikke tilfældigt, at det grundlag, som de studerende har aktioneret på, har været en genåbning af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse på Roskilde universitetscenter. Man så hen til Roskilde universitetscenter som et sted, hvor man måtte og kunne foretage eksperimenter, som andre lærestalter kunne lade sig inspirere af med hensyn til nye samarbejdsformer, nye uddannelsesformer og nye studieformer.

Imidlertid blev RUC en torn i øjet på de borgerlige politikere, der selv havde stået bag dets oprettelse. Man havde ønsket en uddannelse i nær kontakt med livet ude omkring, og man havde selvfølgelig ønsket den på de præmisser, der er det borgerlige samfunds. Men det, der skete, da de studerende kom ud og fik kontakt med livet udenfor, var, at de oplevede, at ude omkring i det, der hedder erhvervslivet, blev folk slidt ned og ramt af erhvervssygdomme på grund af giftige stoffer, dårlige arbejdsstillinger og et umenneskeligt arbejdstempo. Når de gik ud på socialkontorerne for at studere verdens bedste socialforsorg, oplevede de overkørte sagsbehandlere, hvis hovedopgave bestod i hurtige ekspeditioner af utilstrækkeligt tilmålte midler. Når de gik ud for at studere naturvidenskaberne, fandt de ikke **en yndig, romantisk natur**, men forurenede luft og forurenede vandløb.

På den baggrund er det klart, at man bliver kritisk over for det samfund, man lever i, at man får lyst til at gøre opmærksom på de fejl, man støder på. Hvad sker der så? Ja, så sker det, at de forudsætninger, **der lå bag ved oprettelsen af RUC**, at nu skulle vi lave en arbejdsmiljøuddannelse, nu skulle vi lave en integreret læreruddannelse, nu skulle vi lave en sociouddannelse med perspektiver i, forsvinder. Hvor er de blevet af, arbejdsmiljøuddannelserne og de integrerede læreruddannelser? Når vi nu ser, at den samfundsvidenskabelige basisuddannelse skal lukkes eller forsinkes, må vi også spørge os selv, om det er, fordi også den overbygning nu skal enten forringes eller gøres helt anderledes end det oprindeligt var